

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Kramérusovy

Král. Pražské Poštovní Noviny.

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Roku 1790.

Číslo 31.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 31 Července.

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

ORAVSKÉ MUZEUM P. O. HVEZDOSLAVA

Wáleční Příběhowé. Dworská Zpráva, List šestnáctý.

Dle zprávy polního Zbrojnosty Barona de Wins od toho dne, co naši Četj oblehli, následující příběhowé jsou paměti nevhodnější: Dne 25ho června přišli nepřátelé z okolních hradů vždy v zástupu po sto až do pěti set mužů, dleli na koních, a dleli pěšky; přiblížili se několikrát, nikdy však na náš lid nedorazili. Dne 27ho téhož počali naši z 5ti patry do Četjné báze, a to takovým násilím, že nejen hrady pevnosti zbořeny byly, ale také w pevnosti několikrát oheň se zegmuh, kterýž však Turcy pokázde vdušili, Tě

hož dne naše patrola od Sulajského tmu potkala se s Turky, a když se pustila s nimi w potýkání, padlo našich 11 mužů, a Zástupník, gsa při té patrolle, byl poražen, a pak s několika muži od Turků zagat. Turcy na místě s zbírych nechali, a několik do pevnosti odvolali. Téhož dne, když naši k Četjnu vyhazovali zákopy, a Turkům na Četjné wodu odgali, oni učinili náramný weypad, s svou však nevhodnější ztrátou zpátkem causnanti myšli. W tom příběhu Generálmajor Bubenhofen byl těžce raněn, a giných 5 mužů s ním, kterýž dne 26

Dne

Dne 28. přiblížili se 2 tisíce Turků k pevnosti obleženým na pomoc; bleděli nějaký čas z vrchů na nasse položení, a pak sobě v Bladusse ležení narazyli. Dne 30. obležení Turcy učinili podrabě weypad, wssak s malým prospěchem, nebo z nassich toliko 3 muži byli poraněni, a z nepřátel 6 mužů zůstalo na místě ležeti.

Dne 1. čerwence Turcy dilem gyzdní a dilem pěší, as 2 tisíce mužů sylní, kterých se prvé na rozličných místech byli shromáždili, učinili na nasse wogsto autoč. Oni se k tomu předsawzetí na dwa díly rozdělili. Hlavní rota gyzdy, při kteréž také bylo něco pěchory, okázala se na nassém lewém křídle a mezy tím hlavní rota pěchory magič kusy na pevnosti k swému ochránění, chtěla nasse pravé křídlo zastříciti. Nepřátelé doráželi s welikau wzteklostí a s brozným křikem. Ale že nássi wssudy proti nim přichystáni byli, a k tomu poněwadž střelba z nassich kusů welice napomáhala, tak Turcy s swau welikau škodau postaupiti musyli. Přes 20 zbitých Turků w lese a mezy záseky bylo nalezeno, a přes 50 poraněno. Na nassí straně padli toliko 2 muži, a 5 bylo poraněno. Polní Maršalek Layrnan Baron Wallis dostal z rucnice ránu do lewého stehna.

Dne 3. téhož nepřátelský pluk, kterýž podál od Četjna stál k pozorování nasseho lidu, strz rozličně z okolních hradů přicházejících menších roty welice se zmnožil, a v Widowského pole as hodinu cesty od Četjna sobě ležení narazyl. Dne 4ho nepřátelé až do tří tisíců zrostli.

Dne 11. téhož nepřátelé, gidi do toho času na 6 tisíců zrostlo, pokusyli se na nasse pravé křídlo. Aby gich předsawzetí tagné zůstalo, neyprvé okolo hodiny 9té ranní učinili autoč na nasse lewé křídlo, který wssak bezewssého účinku byl. Hned nato nepřátelská pěchota s nějakým počtem gyzdných wzrazyla na nasse ssance v Malého Sadiz Kowa Berda, a prodrawssli se strz záseky, přímo k ssancům hnala. Mezy tím nássi widauce tak weliký zástup nepřátel, z ssance zpátkem na vrch postaupili. Když gíž byli nepřátelé w ssancích, a tam patero praporců zarazyli, první Zástupník Gallot počal do nich tak násylně z kusů střeliti, že oni na autě se dáti přinuceni byli. Nato hned nasse pěchota opět ssance osadila, a Turcy zas nechawssse po sobě welikého počtu zbitých, až do swého ležení prchli. Při tom přiběhu, kterýž trwal za půl 2hé hodiny, Turcy okolo dwau set mužů ztratili, a mnohé snad sebau zawliskli. Poraněných mužů se do 4 neb 500 počisli. Na nassí straně zbito gest 12 mužů, a 72 poraněno, mezy kterýmiž posledními se nalézá pochwaly hodný Setník Masmula od Ogulinských ostrostřelců, Setník Hrabě Páče od Sfrederických, a první Zástupník Settič od Sluinského regimentu. Na znamení wítězství nássi dostali dwa nepřátelské praporce.

W tom času také obležení Četjinských Turcy učinili wýpad na nasse minye, wssak ale bezewssého prospěchu zpátkem causaupiti musyli, a 6 mužů ztracili.

Brom toho připomenutého počtu zbitých a raněných na nassí straně, gest při dělání zákopů rozličným časem

od nepřátelské strany přišlo k zabití 12 mužů, a k poranění 33.

Dworská Zpráva, List sedmnáctý.

Polní Maršalek Prince Boburk strany vítězství, kteréhož polní zbrojnoš Grabe Klerse na den 26 čerence v Kalefatu dobyl, z ležení v Sursyneste blíž Čurčewa gessre tuto zprávu na den 6 čerence dokládá.

Když Rnjze Nawrojeny, na jehož lid naši autoč učinili, viděl, s kávu odvahlivostí a statečností naši bojůgugi, zprávu nad svým lidem poručil někdejšímu Orsowstému Řiditeli Arnautu Bassowi Tahyrowi, kterémuž k ruce mezy potýkáním y geden Binbassa přidán byl, a sám Nawrojeny z cesty se vřklidil.

Potýkání trvalo od půl šesté ranní až do roté hodiny. Každý vojskvní zastatj gadnosworně wyprawugj, ztráta na nepřátelské straně počítá se na 2 tisíce mužů, krom těch, kteří ne w menším počtu poranění byli, a mezy těmito pozdějšími také pozůstával připomenutý Arnautu Bassa Tahyr. Binbassa, kterýž místo poraněného Tahyra zprávu přigal, spolu s několika sprostými črně byl zabit. A nejwětším nepřátelšestj tím časem rameno Dunage, kterýž ostrow Kalefat od levého břehu dělí, bylo tak malé, že Turcy welmi lehce wodu přebřísti mohli, a protož mnozí své životy zachowali.

As s nepřátelských čayek bylo do gruntu uhořetáno, a mnoho giných poráženo. Krom toho naši w Tureckém ležení znamenitých kořistj nabrali.

Na naši straně počítá se mrtvých, předtím mezy poraněnými gmenowaný

Majoor Grabe Blam od regimentu Žordy, který od rány umřel, Kyrmistr Dolowiceny od Erdedských, i oficyr od Waslašských dobrowomolníků, a 42 mužů. Poraněno bylo 10 oficyrů, totiž Setnik Albel, první zástupnjcy Grabe Aueršperk a Rychter, druzý zástupnjcy Petryč a Seneberk od regimentu Žordy, první zástupnjš Moser od Kayských, první zástupnjcy Sentdérš, Maurer a Eggerman od Leopold Tostkánšských husarů, pak drubý zástupnjš Medecký od Erdedských, a 145 sprostých mužů. Mimo tyto pohřessil se 1 muž a 6 konů, 24 konů bylo zabito a 66 poraněno.

Dne 23 čerence od polního zbrojnošy Barona de Wins Adjutant Majoor Wisse Warazdjnského Brayckého regimentu, přinesl tu zprávu do Wjdne, že Turecká pewnost četjn dne 20 téhož šturmem dobyta, a Turkům, ač se oni násylně a wrdě bránili, z rukau odgata gess. K tomu šturmů lid wedl sám připomenutý Pan Majoor. Obsřnegšš zpráwa o tomto dobytj od Pana polního zbrojnošy Barona de Wins se očekáwa.

Saukromné wogenšské Zpráwy.

Sswcydowě — tento, gatž sám za to gnuj a držán býti může, statečný národ — opět od hrđinských Rusů na mori poráženi, a tak cele porřeni byli, že jim nelze wíce se zpamatowati. *) —

Když s wáto potěšitedlnau zpráwa rychlě posel Petršperk do Wjdne přigal, w tu chwěli hned giný rychlě posel od našeho králowšského dwora wyslán

*) Užegi wiz zpráwu o porážených Sswcydjch.

byl k sworště Rade Panu Spilmanowi do Kaychenbachu s tím oznámením, aby pravený Pan Spilman k postaupení gednaho dílu Halicye, o čemž při Kaychenbachském shromáždění skutečně gíž gednaho bylo, nikterak nepowolowal, a podle toho rozkazu cele se zachowati hles děl. W tom času gíný také posel w to okamžení wyslán byl do Jasy k swobodnému Pánu z Herbertu, podle kteréhož poručeno, aby Pan Baron Herbert při gednání strany pokoge Turkům nížadne fraginy nepopustil. Krom těchto důležitých zpráv, také gístorně wjme, že wětšší částka swobodných Poláků gest, kteří zhola toho dopustiti nechci, aby swobodná Polštá obec Pruskému dworu měst Edansta a Thornu postaupiti měla, a sama připomenutá města (gakž z našich předessých Nowin známo) swobodné Polšté obce pohrozyla, že v gíného mocného dwora pomocy a ochrany hledati chci, pokudby gich swobodná Polštá obec w své ochraně zachowati nemohla aneb nechcela. Od toho času slyssime, že Edanst a Thorn skutečně v Ruského dwora za pomoc žádali, a genu se pod ochranu wzdati hotowí gsau. — Tyto gsau tedy okološtogičnosti, kteréz nám w nynějšších wogenstých roztržitostech znowanamiragi, že dosawad od wogny s Pruským dworem docela oswobození negsime; a podle wálečných příprav, kteréz se z gedné y druhé strany napotád a welmi hbitě děgi, obecna powěst tomu chce, že skutečně wognu s Pruským dworem k obáwání máme. Mezy tím gíné okološtogičnosti wssecko opět gináč změniti mohau, a snad téhož dne, když ráno o wálce wlyssime, odpoledne powěstj o swaz

tém pokogi těssiti se budeme. Aspoň ta dobrá naděge k pokogi dosawad nám pozůstawá, poněwadž wogna po tu chwili wypowiedjna není.

Co nás před časem wognau strassi, gsau tyto zpráwy z Slezských hranic: "Prussané skutečně wssudy po hranicích zassancowání gsau, a gakžkoli prwe o wogně pochybowali, nynj prawj, že snad předce z toho mračna strassiwá baučka powstaté může. Při začátku toho měsíce polnj Zbrognošta Kníže Hohentlohe s několika tisíců wálečného lidu blíž k hranicem pocaufnul, a sám Kníže s dwěma pataliony, mage 16 děl, w Lobssicích ležj. Dne 13 toho Pan polnj Zbrognošta s 50ti muži strážnými při samém fragi hranice prohlížel. Ostatně Prussané pod neypřísnějšším trestem přes meze překráceti nesmj. "

Z nasseho Polštá neb Halicye na den 20 čerwence podobně gsau takowé zpráwy, které nehrubě k pokogi směřují. Nebo tak se pisse: Gest tomu asy čtyři neděle, co Prussané od Plesu do Polštá na zprawowání a dělání nových sylnic welmi pracugj, a syce tak, že stawení, kteráž té práce w cestě stogi, zbořena a s zemj stownána budau. Město Krasow dosawad zawřeno gest, a wálečné příprawy děgi se zde napotád ochorně a bez wstání. Mezy Pruským Slezskem a námi wssecka společnost přestala, tak že lidé, genž k nám přegiti chtěli, zpátkem musyli se wrátiti. Dne 25 čerwona mnozí z našich Panů Generálů, tež dwa oficyři od inžinyrů byli shromáždění w Oswěčtině, a od toho času na dwau wřssích při témž městě w weliké čerstwosti ssance se wyháněgi, na kterýchž přes 600